

**WARSZAWSKI
PLĄG
ZWYCIĘSTWA**

"W A R S Z A W S K I

P L A C Z W Y C I E S T W A"

Kuria Metropolitalna Warszawska
Wydział Duszpasterstwa

W a r s z a w a 1979

Zeszyt "WARSZAWSKI PLAC ZWYCIĘSTWA" zawiera pełny tekst audycji słowno-muzycznej nadawanej wprost z Placu Zwycięstwa w Warszawie w dniu 2 czerwca 1979 roku, bezpośrednio przed rozpoczęciem Mszy Pontyfikalnej papieża Jana Pawła II.

W oczekiwaniu na przybycie

Ojca Świętego Jana Pawła II,

Pielgrzymy pokoju i nadziei,

zapraszamy wszystkich Zgromadzonych na Placu Zwycięstwa do wysłuchania audycji słowno-muzycznej:

"POLONIA SEMPER FIDELIS".

Pragnieniem naszym jest, aby w ten sposób przygotować jeszcze bardziej serca i umysły nasze do niezwykłego wydarzenia, którego będziemy radosnymi świadkami.

Prosimy zatem o cierpliwość wszystkich oczekujących w upale, znoju i niewygodach.

Rozpoczynamy jakby "I N T R O I T" wprowadzający nas do Najświętszej Ofiary sprawowanej przez Papieża Jana Pawła II w Wigilię polskich Zielonych Świąt, Roku Pańskiego 1979.

"MSZY DZIEJOW " słuha.

Oto Ojczyzna i Stolica

- "MSZY DZIEJOW" słuca.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus !

I. "T R I U M P H A L I S D I E S"

1. PROROCCTWA O POLSKIM PAPIEŻU

a. Modlitwa za pomyślny wybór papieża - Konstanty Ildefons Gałczyński

Domu Złotego, Arki i Niebieskiej
Bramy i Gwiazdy! - grzmią słowa litanii
Bo tak się ongiś praszczur w Watykanie
modlił Sarbiewski.

Na przyszyłych wieków nadchodzącą sławę
Zwróć, o Królowo tej Polskiej Korony,
Serca wyborców, spuść promień złocony,
W święte konklawe.

Daj kardynałom natchnienia i hartu,
ażeby nowy ppapież mocniej jeszcze

ścisnął ster świata, co świta w boleści
na zgubę czartu.

Maryjo, Gwiazdo dla Piotrowej łodzi,
W Tobie jedynie i trud i zapłata
uczyni Watykan nową wiosną świata,
który nadchodzi!

O to, Królowo, schodząc w serca głębie,
błagam, słuchając, co mówi Duch Boży:
Nowe papieżstwo jak dąb się rozłoży
przy P O L S K I M D Ę B I E

b. Wieszcz Narodu - Adam Mickiewicz
Dziadów część trzecia, scena piąta

Cela księdza Piotra

Ksiądz Piotr modli się leżąc krzyżem:

Panie! czemu ja jestem przed Twojem Obliczem?-

Prochem i niczem!

Ale, gdy Tobie moje nicość wypowiadał:

Ja proch, będę z Panem gadał.

W I D Z E N I E

Tyran wstał - Herod! - Panie, cała Polska młoda

Wydana w ręce Heroda.

Co widzę! - patrz, po drogach leci

Tłum wozów: jako chmury wiatrami pędzone,
wszystkie tam w jedną stronę.

Ach, Panie! To nasze dzieci

Tam na północ - Panie, Panie!

Takiż to los ich? - wygnanie!

I dasz ich wszystkich wygubić za młodu,

I pokolenie nasze zatracisz do końca? -

Patrz - ha! To dziecię uszło-rośnie-to obrońca-

Wskrzesiciel Narodu! -

Z matki obcej; krew jego, dawne bohaterzy,

A imię jego będzie CZTERDZIESCI I CZTERY.

Panie, czy przyjścia jego nie raczasz przyspieszyć?

Lud mój pocieszyć?

Nie! Lud wycierpi -

Ach Panie! Już widzę krzyż - ach jak długo,

długo musi go nosić - Panie zlituj się nad sługą!

Daj mu siły, bo w drodze upadnie i skona!

Krzyż ma długie, na całą Europę ramiona

Z trzech wyschłych ludów jak z trzech twardych drzew

ukuty

Już wleką -

Już mój Naród na tronie pokuty;

On skonał!

Ku niebu, On ku niebu, ku niebu ulata!

I od stóp Jego wionęła

biała jak śnieg szata -

Spadła szeroko - cały świat się w nią obwinął

Któż ten Mąż? -

To NAMIESTNIK na ziemskim padole

Znałem go - był dzieckiem - znałem

jak urósł duszą i ciałem!

Jak baldakim rozpięta księga tajemnicza

nad jego głową, osłania lice

podnóżem jego są trzy stolice.

Trzy końce świata drżą, gdy on woła:

I słysz, z nieba głosy jak gromy:

to NAMIESTNIK WOLNOSCI na ziemi widomy!

On na OPOCE zbuduje ogromy

Swego Kościoła!

Nad ludy i nad króle podniesiony

Na trzech stoi koronach, a sam bez korony:

a życie jego - trud trudów,

a tytuł jego - lud ludów

Sława! Sława! Sława!

*/muzyka: Fr. Chopin, warjacje na temat Mozarta: "La
ci darem la mano, op.2/*

c. Wieszcz Narodu, Król Ducha - Juliusz Słowacki

/Rok napisania wiersza 1848/

Pośród niesnasek Pan Bóg uderza
w ogromny dzwon,

Dla SŁOWIAŃSKIEGO oto PAPIEŻA

otworzył tron

Ten przed mieczami tak nie uciecze
jako ten Włoch.

On śmiało, jako Bóg, pójdzie na miecze
świat mu - to proch!

Twarz jego słowem rozpromieniona,

lampą dla sług,

Za nim rosnące pójdą plemiona

w światło, gdzie Bóg.

Na jego pacierz i rozkazanie

nie tylko lud -

Jeśli rozkaże - to słońce stanie,

bo moc - to cud!

On się już zbliża - rozdawca nowy

glebowych sił:

Cofnie się w żyłach pod jego słowy

krw naszych żył.

W sercach się zacznie światłości bożej

strumienny ruch,

Co myśl pomyśli przezeń, to stworzy,

bo moc - to duch.

A trzeba mocy, byśmy ten Pański

dźwignęli świat

Więc oto idzie PAPIEŻ SŁOWIAŃSKI

ludowi brat.

Oto już leje balsamy świata

do naszych łon,

A chór aniołów kwiatem umiata

dla niego tron.

On rozda miłość, jak dziś mocarze

rozdają broń

Sakramentalną moc on okaże

świat wzięwszy w dłoń.

Gołąb mu słowa w hymnie wyleci

poniesie wieść,

Nowinę słodką, że duch już świeci

i ma swą cześć.

Niebo się nad nim pięknie otworzy

z obojga stron

Bo on na świecie stanął i tworzy

i świat i tron.

On przez narody uczyni bratnie

wydawszy głos,

Że duchy pójdą w cele ostatnie

przez ofiar stos.

Moc mu pokaże sakramentalna

narodów stu

Moc ta przez duchy będzie widzialna

przed trumną, tu.

Takiego ducha wkrótce ujrzycie

cień, potem twarz:

Wszelką z ran świata wyrzuci zgniłość,

robactwo, gad.

Zdrowie przyniesie, rozpali miłość

i zbawi świat;

Wnętrzności on powymiała,

oczyści sień,

BOGA pokaże w twórczości świata

jasno jak w dzień.

/muzyka: Fr. Chopin, "Rondo a la Krakowiak", op.14/

d. A oto jak przepowiedział losy Narodu w dniu

3 maja 1863 r. ksiądz Bronisław Markiewicz

"... wy Polacy, przez ucisk niniejszy oczyszczeni

i miłością wspólną silni,

nie tylko będziecie się wzajem wspomagali,

nadto poniesiecie ratunek innym narodom i ludom

nawet wam niegdyś wrogim.

I tym sposobem wprowadzicie dotąd niewidziane bra-
terstwo ludów.

Bóg wyleje na was wielkie łaski i dary,

Wzbudzi między wami ludzi świętych

i mądrych

i wielkich mistrzów,

którzy zajmą poczesne stanowiska na kuli ziemskiej.

Języka waszego będą się uczyć w uczelniach na całym

świecie....

Cześć Maryi i Najświętszego Sakramentu zakwitnie

w całym Narodzie polskim...

Najwięcej zaś Pan Bóg was wyniesie, kiedy dacie światu

WIELKIEGO PAPIEŻA".

2. WYPOWIEDZI WSPÓŁCZESNYCH O JANIE PAWLE II

a. Jean Marie Domenache z paryskiego "Esprit"

"Wielki historyk francuski Edward Quinet w uniesieniu nazwał Polskę "CHRYSTUSEM NARODOW". Jest rzeczą słuszną, że papież przybywa z tego narodu, który wycierpiał więcej, niż jakikolwiek inny w Europie, a który rozszarpywany przez imperia, łamany przez historię, zawsze pozostał wierny swemu językowi, swej kulturze, swym przekonaniom i honorowi. Jak powiedział Charles Pegui: wierność jest tym, co najbardziej przeciwne nowoczesności, która nieustannie wszystko zaciera, aby wszystko zaczynać od nowa. Polacy trzymali się tego co ukochali; tego w co uwierzyli i właśnie dlatego Polska przetrwała."

b. W komentarzu radzieckiej agencji prasowej "Nowosti" czytamy: "Papież, który urodził się w Polsce i który wie, czym jest wojna i jaka jest cena pokoju oraz postępu, może przyczynić się do tego, iż Kościół rzymsko-katolicki wnieśe ważki wkład w przyszłe zwycięstwo sprawy pokoju. Godzi się tu wspomnieć, że Kościół rzymsko-katolicki już wniósł niezaprzeczalny wkład w dzieło pokoju... Wracając zaś do Jana Pawła

II wspomnieć trzeba koniecznie iż przez swoje pokojowe misje mediacyjne działa dla pokoju więcej, niż ci, którzy szermują frazesami pokojowymi..."

c. Andre Fros-sard - Le Monde

"Cudownie! Najwierniejszy i najbardziej szczodry kraj Europy daje nam papieża... Drugi cud. W swoich pierwszych słowach papież wymienił Maryję Pannę, trochę jakby zapomnianą w zachodnich demokracjach chrześcijańskich".

d. Najpiękniejszym dla nas tytułem opatrzył swój komentarz dziennik LA NOTTE: - "Dziękujemy ci, Polsko!"

e/ Historyk filozofii i filozof prof. Stefan Swieżawski odpowiada na pytanie: jakie znaczenie ma dla Polski fakt, że Polak jest papieżem.

"Najdonioślejszą naszą zdobyczą jest tu w moim przekonaniu - nasz dar dla świata... Jan Paweł II wnosi

wraz ze swoją osobowością jak gdyby kwintesencję polskości na forum świata... . Na innej płaszczyźnie spełnia misję podobną do tej, jaka przypadła w udziale Kopernikowi, Chopinowi lub Maksymilianowi Kolbe, każdemu na swój sposób - i gromadce innych, których osiągnięcia weszły do skarbca uniwersalnego, a nie tylko narodowego.

f. Znakomita poetka i tłumaczka - Anna Kamieńska

"... w osobie tego papieża Naród polski, który tyle w historii zaznał upokorzeń, wspiął się ku władzy wyższej niż wszelkie inne władze, ku władzy ducha... . Za tym papieżem idą tylekroć spychane i wydrzwiane aspiracje polskiej historii i kultury. Za nim stoją nie tylko święci, do których się modlił..., ale także wielcy święci naszej kultury, których świat nie zna, choć na to zasługują: Kochanowski, Mickiewicz, Słowacki, Norwid, Wyspiański, Korczak... Jak przyciąganie księżyca wywołuje przyływ mórz, tak za tym Polakiem podniosła się w górę cała nasza bolesna historia - i przeszłość, i teraźniejszość i cała w mozołę i cała w męczeństwie wypracowana kultura. Zgodził się On opuścić Ojczyznę, jej

ulubione miasta, ulice, sanktuaria i krajobrazy, aby przenieść niejako do większej Ojczyzny duchowej i ofiarować je tam światu i Bogu".

g. Szlachetnej dumie z powodu wyboru papieża Polaka dał też wyraz polski świat intelektualny. Prezes Związku Literatów Jarosław Iwaszkiewicz powiedział: "... zachodzi obawa, że to zwycięstwo Polski może pozostać niewyzyskane jak tyle innych polskich zwycięstw, zdarzeń o światowych wymiarach, może zatopić się w mieliznach pospolitości... a druga taka okazja już się nam nie zdarzy".

h. Irena Sławińska, znakomity filolog i teatrolog :

"... Jan Paweł II zjawił się oczom świata jako egzegetyczny wędrowiec ze Wschodu. Wspaniały, młody, odważny, od razu w płaszczu legendy /robotnik, aktor, sportsmen/. Świat zawisł na ustach papieża w oczekiwaniu na jakiś cud...

A my, Polacy? Nawet w pierwszej euforii mieliśmy świadomość ogromnego zobowiązania. Prosi nas o nieustanną modlitwę. Każe nam jeszcze ściślej przylgnąć do Księdza Prymasa. Dał nam cudowny przykład

pokory i miłości owej niezapomnianej niedzieli /22 październik na Placu św.Piotra/. Nie tylko On nas reprezentuje, ale i my Jego reprezentujemy. "Polska ma nagle 700 milionów obywateli" ... Co za szansa - i co za odpowiedzialność".

i. Ksiądz Stefan Kardynał Wyszyński

Prymas Polski powiedział:

"Jeżeli coś dziś jest cudem,
to wybór Polaka na Stolicę Piotrową!
Ciesz się Matko Polsko -
oddałaś, wychowanego wśród walk
i cierpień Narodu,
swojego najlepszego Syna:
Kościołowi i Matce!"

j. Wiersz Turiana

Lat temu dwadzieścia
kilkudziesięciu najprzewielebniejszych
nałożyło tiarę grubemu patriarsze,
który Kościół traktował poważniej niż siebie

potem był Paweł
co ukląkł przed popem
po nim Jan Paweł
co nauczał opowiadając po prostu o sobie
a dziś jest Jan Paweł który z ziemi polskiej
do włoskiej niesie skromność filozofa
i ten swój uśmiech nieśmiały
/a może i narty/

oby Bóg dawał nam zawsze papieży
którzy ośmielą się być mali
nieomylni, bo niewiedzący najlepiej

Aniele Józefie Roncalli
ty pierwszy pojąłeś
że kto zgubi wielkość swą
świętą wyniosłość urzędu
ten ją odnajdzie.

/Muzyka: Ignacy Paderewski, Menuet G-dur/

II. "ZWYCIESTWEM JEST WIARA NASZA"

1. CHRZEST POLSKI

Starodawne GNIEZNO. Pierwsza stolica Polski. Kolebka naszego chrześcijaństwa. Miasto, którego znakiem jest orzeł Piastowski, a zawołaniem: "Maryja - Bogurodzica".

Przed tysiącem lat, na Wzgórzu Lecha w Gnieźnie stanął Chrystusowy krzyż. Polanie i Lechici słyszeli już ewangelię od uczniów Cyryla i Metodego. Szło nowe. Matką chrzestną naszego Narodu była Dąbrówka. Świadectwo wiary pieczętowali swoją krwią Wojciech i Stanisław. Krew ich stała się posiewem chrześcijan.

"O Polsko krwi serdeczna!

Twój Kościół wieki przetrwa już nietknięty
z serc Twych najkrwawszy mając fundament"

Pierwsze relikwie Polski - to relikwie kapłana i biskupa - św. Wojciecha. Ramię Jego z dłonią wyciągniętą ku niebu zda się błogosławić spadkobiercom wiary pierwszego tysiąclecia.

KRAKOW, prastara stolica Polski rozbrzmiewa dźwiękami dzwonu Zygmunta i hejnału Mariackiej świątyni, w którego tonach dosłuchać się można "Gaude Mater Polonia - Ciesz się Matko, Polsko". Pierwsze relikwie Polaka męczennika to relikwie kapłana i biskupa królewskiego grodu Stanisława Szczepanowskiego. Męczeński to obrońca praw i ładu moralnego Narodu, który mówił do króla: "trzeba raczej Boga słuchać niż ludzi". Mówił twarde słowa - śmiałemu Władcy i - zginął!

"To siew najpierwszy - i on będzie rósł
z każdym dniem

Żniwem ziemię pokrywając"

"Po wielkich ojcach wielkie wskreszę syny"

"Z tajemnic moich Polsko wiedz:

gdy wszystko żywe musi lec
pod ręką, która znaczy kres,
śmierć tych użyźnia nowe pędy
i życie nowe sieje wszędy...

wieki i lata co przyjdą
żyć będą ziaren tych treścią"

/St. Wyspiański, Noc Listopadowa/

*/muzyka: Jan Dawid Holland, Uwertura do baletu
"Orfeusz i Eurydyka"*

2. UNIA W HORODLE

*Incipit traktatu wiążącego na wieczne czasy
narody Polski i Litwy.*

*Dokument zwany Unią w Horodle powstał Roku Pańskiego
1413.*

Oto pierwsze natchnione słowa:

"Nie dozna łaski zbawienia
Kto się na miłości nie oprze
Miłość jedna nie działa marnie
promienna sama w sobie
Gasi zawiści, osłania urazy
daje wszystkim spokój
łączy rozdzielonych
podnosi upadłych
gładzi nierówności
prostuje krzywizny
wspiera każdego
nie obraża nikogo
A ktokolwiek schroni się pod jej skrzydła
znajduje się bezpiecznym.
I nie ułęknie się niczyjej groźby.
Miłość tworzy prawa
a kto nią pogardzi - wszystko straci".
/muzyka: "Bogurodzica"

3. JASNA GORA

CZESTOCHOWA : Święty gród Godów Tysiąclecia.

Jasna Góra-Wieczernik Matki Chrystusa Kapłana.

Góra Jasna, "na której Polski Królowa obrała swój
tron".

Biały przeor Paulinów, stróżów cudownej Madonny, o
twarzy

w bliznach jak polska ziemia, - ojciec Augustyn Kor-
decki,

Bohater czasów wielkiego "potopu", szedł po wałach
klasztornych błogosławiąc monstrancją miastu i Oj-
czyźnie. On jeden tylko w całym Narodzie "wbrew
wszelkiej nadziei" w ocalenie zaufał Matce Najświęt-
szej.

"Nie masz prochów pod kościołem!

A gdy w Jego Imieniu mówię, kto będzie śmiał mi prze-
czyć...

Ale gdyby nawet wszystkie prochy pod nim złożono,
dość by mi było kapłańską ręką je przeżegnać
aby nie wybuchły...

Tarczą Narodu Polskiego Jasnogórska Maryja
wołał Ojciec Kordecki.

Dzieci, jeszcze Najświętsza Panna okaże,
iż od burzących kolubryn mocniejsza,

a potem będzie koniec waszych trosk i umęczenia!"

*/H. Sienkiewicz, Potop, II t.
s. 285 i 336/*

/Muzyka: dzwony Jasnej Góry/

4. SLUBY KROLA JANA KAZIMIERZA

Zawstydzony król pod osłoną górali wraca do królewskiego Lwowa. Przed obrazem Matki Bożej Łaskawej w katedrze Leopoldis semper fidelis w obecności senatorów, rycerstwa i szlachty, król złożył na ołtarzu insygnia władzy królewskiej, a był to dzień 1 kwietnia Roku Pańskiego 1656.

"Wielka Boga-Człowieka Matko, Najświętsza Dziewico,
ja Jan Kazimierz za zmiłowaniem Syna Twojego Króla Królów, a Pana mojego i z Twego zmiłowania Król, do najświętszych stóp Twych przypadłszy, Ciebie dziś za Patronkę moją i za Królową państw moich obieram. Tak samego siebie jak i moje Królestwo Polskie księstwa litewskie, ruskie, pruskie, mazowieckie żmudzkie, inflackie, smoleńskie, czernichowskie, oraz wojsko obu Narodów i wszystkie moje ludy

Twojej osobliwej opiece i obronie polecam
Twej pomocy i zlitowania w tym klęsk pełnym
i opłakany Królestwa mojego stanie
przeciw nieprzyjaciołom Rzymskiego Kościoła
pokornie przyzywam..."

"Panienko Ty nasza miłościwa!

daj nam tę miłość bratnią
niech dumy nie będzie w nas płoczej,
niech poczujemy się równi
przed glorią Twoją;
byśmy wolność nieśli
do chat kmiecych.

Ty nad polską rolę
roztocz promienną miłości zasłonę,
ponad polami
płyn niebiosami
nad czołem masz Polską Koronę.
Niech się nikt nie waży jej Ci odebrać!"

/St. Wyspiański, "Król Jan Kazimierz"/

Święty Andrzej Bobola , świadek ślubów Jana Kazimierza.

U trumny tego "Mocarza ducha" w Warszawie umacnia-

no się w latach nowego potopu - okupacji i II wojny światowej, do znoszenia cierpień za sprawę Bożą i za Ojczyznę. Po trzystu latach od Ślubów Kazimierzowych stał się natchnieniem dla Prymasa Polski, który właśnie w jego święto, 16 maja RP 1966 pisze tekst Ślubów Jasnogórskich Narodu.

5. MILLENIUM POLSKI

Pierwsze Tysiąclecie zaczęło się w strumieniach wody Chrztu Świętego, zaczęło się krwią kapłana i biskupa Wojciecha z Gniezna i Stanisława z Krakowa, a skończyło się martyrologią Narodu Polskiego, ostatnim jego SŁOWEM było zwycięskie - PRZEBACZAMY! wypowiedziane w Orędziu Biskupów Polskich do tych, którzy nas dręczyli.

Drugie Tysiąclecie Narodu zaczęło się słowem: MIŁOŚĆ! 3 maja 1966 r. Prymas Polski Stefan Kardynał Wyszyński, arcybiskup Gniezna i Warszawy modlił się ze szczytu Jasnej Góry:

"Wielka Boga-Człowieka Matko, Bogurodzico Dziewico Bogiem sławiona Maryjo...

Oddajemy dziś ufny sercem w Twą wieczystą macierzyńską niewolę miłości wszystkie dzieci Boże ochrzczonego Narodu i wszystko co Polskę stanowi za wolność Kościoła w świecie i Ojczyźnie naszej..."

Dlatego oddaliśmy się dobrowolnie -

aż w NIEWOLE MIŁOSCI

aby zostać na wieki Narodem

"SKAZANYM NA MIŁOSC"

Tak rozumiemy nasz milenijny Akt Oddania.

Oto zwycięstwo, które zwycięża świat - MIŁOSC NASZA.

I tak rozumiał nasze intencje Ojciec Święty Jan Paweł VI gdy wypowiadał: "nic większego nie mogliście uczynić"

/Breve Pawła VI, 25.XII.1966 r./

"Wszystkim ,wszystkim, wszystkim,
którzy tyle razy oglądali,
lecz nigdy w żaden nie uwierzyli cud,
głosimy, że w Polsce powstaje plemię nowych ludzi,
jakich jeszcze nie widziano,
rządzących się wiarą, legitymujących się - miłością"

/Eug. Małaczewski/

Pośród tych wydarzeń jest wśród nas Człowiek,
duchowy przewodnik Narodu,
znak jedności Narodu na przełomie tysiącleci,
znak łączący wielką Przeszłość z Terażniejszością
żywy symbol trwałości Narodu,
ten który jest arcybiskupem Gniezna i arcybiskupem
Warszawy

Prymas Polski - Stefan Kardynał Wyszyński.
Wielki Elektor - Papieża Polaka.

16 października 1978 r. Kardynał Karol Wojtyła,
metropolita Krakowa został obrany papieżem, 264-ym
następcą św.Piotra.

Zwracając się do Prymasa Polski, Ojciec Święty po-
wiedział:

"Czcigodny i Umiłowany Księżu Prymasie!

Pozwól, że powiem po prostu co myślę.

Nie byłoby na Stolicy Piotrowej

tego papieża - Polaka,

gdyby nie było twojej wiary, nie cofającej się
przed więzieniem i cierpieniem,

Twojej heroicznej nadziei,

Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła

Gdyby nie było Jasnej Góry i tego całego okresu
dzziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związa-

ne są z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem"...

"Jeden jest Bóg
jedna wiara
i jeden Chrzest" /Ef 4,5/
Jedno ciało i jeden Duch,
do którego wezwani jesteśmy".
Jedna jest Polska
- wczoraj i dzisiaj
tak samo wierząca i miłująca!

*/muzyka: Hymn Szkoły Rycerskiej: "Święta miłość-
ci kochanej Ojczyzny", bp I.Krasicki/*

III. "T U E S P E T R U S"

1. "NA TEJ OPOCE ZBUDUJE KOSCIÓŁ MOJ"

Ewangelia według św. Mateusza /16,13 ns/

"Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipi zwrócił się do swych uczniów z takim pytaniem: kim jest Syn Człowieczy zdaniem ludzi?

Odpowiedzieli: według jednych jest Janem Chrzcicielem, według drugich Eliaszem

a według innych Jeremiaszem lub którymś z proroków.

A kim jestem, zapytał ich, waszym zdaniem?

Szymon Piotr odpowiedział Mu:

TYS JEST CHRYSTUS SYN BOGA ŻYWEGO !

A Jezus rzekł mu:

Błogosławionys Szymonie Barjona,

bo nie ciało i krew objawiły ci to,

lecz Ojciec mój, który jest w niebiesiech.

Oto ja także powiadam Tobie:

Tys jest Piotrem-Opoką

a na tej opoce zbuduję Kościół mój

i bramy piekielne go nie przemoga

Tobie też dam klucze królestwa niebieskiego,

a cokolwiek zwiążesz na ziemi

będzie związane także w niebiesiech,

a cokolwiek rozwiążesz na ziemi

będzie rozwiązane także w niebiesiech".

/muzyka: TU es Petrus/

2. PAS BARANKI I OWCE MOJE

"I oto po raz trzeci

Jezus objawił się uczniom swoim
po powstaniu z martwych.

/Było to nad jeziorem Tyberiadzkim/

Jezus zapytał Szymona Piotra:

Szymonie, Synu Jana,

czy miłujesz mnie bardziej niż oni?

Piotr odpowiedział:

Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię miłuję.

Jezus rzekł do niego: - paś jagnięta moje

I znowu zapytał go po raz drugi:

Szymonie Synu Jana, miłujesz mnie?

On odpowiedział:

Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię miłuję.

Rzekł do niego: - paś owce moje.

Poraz trzeci zapytał go Jezus:

Szymonie, Synu Jana, czy kochasz mnie?

Zafrasował się Piotr, ponieważ zapytał go po raz
trzeci

"czy kochasz mnie?"

I odrzekł mu:

Panie, Ty wiesz wszystko, Ty wiesz, że Cię kocham

I rzekł doń Jezus: paś owce moje.

Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci:

Gdy byłeś młodszy, sam przepasywałeś się pasem i chodziłeś dokąd chciałeś, lecz gdy się zestarzejesz wyciągniesz ręce swoje, a kto inny opasze cię pasem i zaprowadzi tam, dokąd nie chcesz. Tymi słowami objaśnił jaką śmiercią Piotr uwielbi Boga. Powiedziawszy to rzekł do niego: ~~Pójdź za mną!~~

/muzyka: Tu es Petrus/

3. DZIEJE APOSTOLSKIE /1 i 2 rozdz./

"Po swojej męce Jezus złożył apostołom liczne dowody na to, że żyje. Ukazywał się im przez czterdzieści dni...

Siedząc z nimi przy biesiadnym stole powiedział im...

"Kiedy stąpi na was Duch Święty otrzymacie jego moc i świadczyć będziecie o mnie w Jerozolimie, w całej Judei oraz w Samarii a nawet aż po krańce świata".

Po tych słowach został w ich oczach uniesiony i obłok zasłonił Go przed ich wzrokiem.

Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry zwanej Oliwną -

przyszedłszy do domu, udali się do sali znajdującej się na piętrze i pozostali tam. Byli to: Piotr i Jan Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub syn Alfeusza oraz Szymon Zelota i Juda brat Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie wraz z niewiastami i z Maryją Matką Jezusa...

Tymczasem nadszedł dzień Zielonych Świąt i wszyscy byli zebrani w jednym miejscu. Wszyscy zostali napełnieni Duchem świętym. Mieszkali wtedy w Jerozolimie bogobojni Żydzi, pochodzący ze wszystkich narodów jakie są pod słońcem...

Wtedy wystąpił Piotr wraz z jedenastoma i odezwał się donośnym głosem: Mężowie izraelscy i wszyscy inni, którzy gościecie w Jerozolimie. Niech wam to będzie wiadome, dajcie posłuch moim słowom... Wypełnia się teraz to co przepowiedział Joel: "W czasach ostatecznych, mówi Pan wyleję ducha mego na wszelkie ciało... i prorokować będą synowie wasi i córki wasze..."

Bracia kochani, niechże więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego właśnie Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście Bóg uczynił Panem i Mesjaszem.

Do głębi wzruszeni zapytali Piotra i innych apostołów: "bracia czcigodni co mamy czynić?"

a Piotr rzekł do nich: "czyńcie pokutę i niech każdy z was przyjmie chrzest na imię Jezusa Chrystusa, wówczas uzyskacie odpuszczenie grzechów i otrzymacie dar Ducha Świętego, bo do was i do dzieci waszych odnosi się ta obietnica, a także do wszystkich, którzy z dala stoją i lu ich Pań Bóg nasz do siebie powołać raczy".

To było pierwsze kazanie księcia apostołów jako pierwszego papieża, na placu w Jerozolimie, przed Wieczernikiem, na Syjonie w dzień pięćdziesiątnicy.

4. QUO VADIS - Powieść Henryka Sienkiewicza roz.71

"Wiekowego Apostoła wywiedziono za mury miasta, ku wzgórzom watykańskim, gdzie miał ponieść przeznaczoną mu karę krzyża. Piotrowi ze względu na jego sędziwe lata nie kazano nieść krzyża. Szedł wolny. Twarz Starca miała w sobie tyle pogody i taką jaśniała radością iż wszyscy pojęli, że to nie ofiara idzie ku straceniu, ale zwycięzca otwiera pochód tryumfalny. Ze wszystkich stron podniosły się głosy: "Oto Piotr odchodzi do Pana". Szli w uroczystym skupieniu, ale w spokoju czując, że od śmierci na Gol-

gocie nie stało się dotychczas nic równie wielkiego. I że jako tamta odkupiła świat cały, tak ta ma odkupić to miasto. "... Patrzcie jako umiera sprawiedliwy, który znał Chrystusa i opowiadał miłość na świecie...". Czuł, że dzieła dokonał i wiedział już, że ta prawda, którą całe życie opowiadał, zaleje wszystko jak fala i że nic już powstrzymać jej nie zdoła...". Panie, kazałeś mi podbić ten gród, który panuje światu, więcem go podbił. Kazałeś mi założyć w nim stolicę swoją, więcem ją założył. To Twoje miasto teraz, Panie, a ja idę do Ciebie, bom się spracował bardzo".

Pochód zatrzymał się między cyrkiem Nerona, a wzgórzem watykańskim. Tłum zaś klęknął naokół. Apostoł z głową w promieniach i złotych blaskach zwrócił się poraz ostatni ku miastu. Olbrzymie rojowisko ludzkie. Gniazdo zbrodni, ale i siły, szaleństwa, ale i ładu, które stało się głową świata i jego ciemnością, ale zarazem jego prawem i pokojem, wszechpotężne, nieprzemienne, wieczyste.

Piotr zaś mówił mu: "odkupioneś jest i moje".

A nikt, nawet między wyznawcami nie umiał odgadnąć że istotnie stoi między nimi prawdziwy władca tego grodu, i że miną cesarowie, przepłyną fale barbarzyńców, miną wieki, a ów Starzec będzie tu panował

nieprzerwanie. On zaś stojąc na wyniesieniu począł wyciągniętą prawicą czynić znak krzyża błogosławiąc w godzinie śmierci:

- Urbi et orbi.

/muzyka: Christus vincit/

"I tak minął Neron jak mija wichur, burza, pożar, wojna lub mór, a bazylika Piotra panuje dotąd z wyżyn watykańskich Miastu i światu".

5. ZJEDNOCZENI Z CAŁYM KOSCIOŁEM że czią wspominaemy świętego Piotra, Rybaka z Galilei, sługę i apostoła Chrystusa, biskupa Rzymu, pierwszego papieża ukrzyżowanego i pogrzebanego na Watykanie.

Linusa - pierwszego następcę świętego Piotra

Kleta - ucznia świętego Piotra

Klemensa - trzeciego następcę Piotra

Sykstusa i Korneliusza, papieży męczenników

i wszystkich 263 następców św. Piotra,

wśród nich 97 kanonizowanych papieży: męczenników

i wyznawców.

Wspominamy papieży Rzymian, których było 112

- 109 papieży urodzonych w Italii
- 59 papieży innych narodowości: a więc
- 16 Greków
- 16 Francuzów
- 6 Niemców
- 6 Syryjczyków
- 4 Hiszpanów
- 3 Afrykańczyków
- 2 z Dalmacji
- 2 Portugalczyków
- 1 Gota
- 1 Żyda
- 1 Belga
- i 1 Anglika

ostatni papież nie Włoch: Hodrian VI Holender
Wspominamy wśród nich:

- 64 zakonników /benedyktynów, franciszkanów, dominikanów, cystersów/
 - 4 powołanych z laikatu
 - 16 pochodzących z rodzin kapłańskich
 - 12 mieszczan
 - 19 pochodzenia z rodów książęcych, 13 hrabiów
 - 3 z rodzin cesarskich
 - 3 nauczycieli prawa
 - 2 lekarzy
 - 2 inkwizytorów
 - 2 synów szewca

- 1 żołnierza
- 1 syna krawca
- 1 syna piekarza
- 1 syna cieśli
- 1 syna pasterza
- 1 syna piwowara
- 1 syna żołnierza
- 1 prawnika
- 1 syna fabrykanta
- 1 syna chłopca
- 1 syna robotnika
- 1 syna rodziny urzędniczej

*/Dr Al. Löffler i Dr F. ks. Seppelt,
Dzieje papieży, Poznań/*

wspominamy zamordowanych 18

wygnanych 6

i 9 tych, którzy ustąpili z urzędu

oraz 97 kanonizowanych papieży męczenników i wyznawców.

264-ym następcą Piotra na Stolicy Apostolskiej w Rzymie został kardynał Karol WOJTYŁA - pierwszy papież Polak, metropolita krakowski, 76 biskup historycznego biskupstwa krakowskiego; Pierwszy od 455. lat papież nie Włoch.

Po raz pierwszy w Historii Kościoła nowy papież przybranym imieniem "JAN - PAWEŁ - II" powołuje się aż na 3 swoich bezpośrednich poprzedników: Jana 23, Pawła 6, Jana Pawła I.

6. PIERWSZA HOMILIA JANA PAWŁA II w czasie Mszy świętej inauguracyjnej pontyfikatu - 22 października 1978 r. na Placu Świętego Piotra w Rzymie.

"Tyś jest Chrystus Syn Boga Żywego".

Słowa te wypowiedział Szymon, syn Jony w Cezarei Filipowej...

Wy wszyscy, którzy posiadacie nieocenione szczęście wiary,

Wy wszyscy, którzy jeszcze szukacie Boga,
a także Wy, dręczeni zwątpieniem,
zechciejcie przyjąć raz jeszcze, dzisiaj, w tym świętym miejscu, słowa wypowiedziane przez Szymona Piotra. W tych słowach jest wiara Kościoła...

Bracia i Siostry,

nie bójcie się przygarnąć Chrystusa...

Nie bójcie się!

Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi...

"Spalancate le porte a Christo!"

/muzyka: Tu es Petrus/

7. PIERWSZY "ANIOŁ PAŃSKI" JANA PAWŁA II

Drodzy Bracia i Siostry.

Kiedy Dziewica z Nazaretu przyjmuje Zwiastowanie a-
nielskie i wypowiada - niech mi się stanie według
słowa Twego. W tym momencie właściwie poczyna się
Kościół - a poczyna się pod sercem Matki.

Po odmówieniu pierwszego "Anioła Pańskiego" na Pl.
św Piotra w Rzymie, Ojciec Święty zwraca się jesz-
cze osobno do młodzieży:

„Pragnę wyrazić wielkie uznanie dla młodzieży.

Wy jesteście przyszłością świata, nadzieją Kościoła
Wy jesteście moją nadzieją!”

Wolno nam dzisiaj powiedzieć, że apel Jana Pawła II
do młodzieży staje się odpowiedzią na wezwanie jakie
przed stu trzydziestu laty kierował na Kwirynale do
Piusa IX Adam Mickiewicz:

„Świat Ojciec Święty wzywa cię na oswobodziciela narodu.

Znam młodzież. Żyłem wśród niej. Mówiłem do niej publicznie przez kilka lat. Wiem czego można od niej oczekiwać. Wiem ile w niej ognia i zapału. Porzucając ją nie dawszy jej prawdziwego kierunku zdaje się ją na łup namiętności."

IV. W I E L K A I N W O K A C J A

1. POLSKI PSALM DZIEKCZYNNY - Jan Kochanowski

Czego chcesz od nas, Panie, za Twe hojne dary
Czego za dobrodziejstwa, którym nie masz miary?
Kościół Cię nie ogarnie, wszędy pełno Ciebie
I w otchłaniach i w morzu, na ziemi, na niebie.

Złota też wiem, nie pragniesz, bo to wszystko Twoje
Cokolwiek na tym świecie człowiek mieni swoje.
Wdzięcznym Cię tedy sercem, Panie, wyznawamy
Bo nad to przystojniejszej ofiary nie mamy.

Bądź na wieki pochwalon nieśmiertelny Panie!
Twoja łaska, Twa dobroć nigdy nie ustanie.
Chowaj nas póki raczysz, na tej niskiej ziemi,
jedno zawsze niech będzie pod skrzydłami Twemi.

2. W IMIE TROJCY SWIETEJ

Wzywamy Cię:

Ojczy z niebios, Boże, Panie

Tu na ziemię, ześlij nam

Twoje święte zmiłowanie,
Tu na ziemię ześlij nam

/muzyka: Stanisław Moniuszko z opery "Halka",

Wzywamy Cię:

Chryste, Panie z katedry warszawskiej
namaszczony pośród ciał poległych powstańców po raz
drugi po swojej śmierci, ręka która nie poznała, dre-
wna Twych skroni.

I, Ty! O Chryste, Panie świętokrzyski
zwalony na bruk warszawski
wskazujący wciąż "Nowy świat"
z wołaniem - sursum corda!

Wzywamy Cię:

Duchu Święty,
w wigilię nowych, polskich Zielonych Świąt
"Zstąp Gołębica, Twórczy Duch"
byś myśli godne wzbudził w nas
Ku Tobie wznosim wzrok i słuch
spólnie żyjący, wzrosli wraz"

Wzywamy Cię:

Bogurodzico, Dziewico, Bogiem sławiona Maryjo
"Panno Święta co Jasnej bronisz Częstochowy
i w Ostrej świecisz Bramie" - Matko Miłosierdzia.

Królowo z katedry i zamku warszawskiego
Wędrowniczko po Ziemi Polskiej bez koron i biżuterii
Łaskawa ze Świętojańskiej, z gniewu Bożego połamany-
nymi strzałami

Matko Bolesna z Kalwarii Zebrzydowskiej

Szkaplerzna z Leszna

Zwycięska Hetmanko Sobieskiego i Żółkiewskiego

Pocieszeń pełna z Wadowic

"Czarna Cudzoziemko z Krakowskiego Przedmieścia
broniąca Warszawy nocami".

I Ciebie biała marmurowa rzymska Pieta,

Którą Michał Anioł pochylił we łzach nad Ciałem
umęczonego Syna.

*/muzyka: "Ave Maria" melodia grego-
riańska/*

3. SZLI SWIECI PRZEZ POLSKE ... I IDA

W błogosławiony wieczór Roku Pańskiego 1979, na tę niezwykłą wigilię Zesłania Ducha Świętego

Wzywamy Cię:

Janie Chrzcicielu

Proroku z nad Jordanu i katedry warszawskiej

Wzywamy Cię:

Wojciechu ze wzgórza Lecha w Gnieźnie

Misjonarzu i męczenniku pierwszy na Polskiej ziemi
śpiewaj z dziećmi II tysiąclecia Twoją: "Bogurodzicę"

Wzywamy Cię:

Stanisławie Szczepanowski ze Skałki n/Wisłą w Krakowie

Wzywamy Cię:

Pierwszy polski męczenniku

Obrońco praw i ładu moralnego Narodu

któryś mówił twarde słowa - Smiałemu władcy - i

zginął: "Trzeba raczej Boga słuchać niż ludzi"

Śpiewaj z nami na Krakowskim Przedmieściu: Gaude

Mater Polonia".

"To siew najpierwszy - i on będzie rósł
z każdym dniem
żniwem ziemię pokrywając.

Po wielkich Ojcach wielkie wzrosną Syny.

Z tajemnic moich Polsko wiedz,
gdy wszystko żywe musi lec
pod ręką, który znaczy kres,
śmierć Tych użyźnia nowe pędy
i życie nowe sieje wszędy...

ludzi i lata co przyjdą
żyć będą ziaren tych treścią".

Wzywamy Cię:

Ładysławie z Gielniowa - Patronie Miasta Nieujarz-
mionego,
jałmużniku, któryś uczył Warszawę miłości,
apostole biedy - bogatego grodu
pierwszy pieśniarzu - poeto piszący po polsku!
piewco Męki Pańskiej i Bolesnej Matki
żołnierzu - patronie Stolicy tak często krzyżowanej
i barykad warszawskich,
patronie poległych żołnierzyków w mundurach,

piewco ginących za Ojczyznę
czasu rycerstwa polskiego
i czasu wielkiego "potopu" drugiej wojny światowej
i czasu zaszczytnego zrywu Stolicy,
gdy, Powstańcza Warszawa
chciała wobec narodów zaznaczyć,
"że jeszcze Polska nie zginęła".

Wzywamy Cię:

Ojcie Augustynie Kordecki,
biały Stróżu Czarnej Madonny,
Tej o twarzy w bliznach,
jak polska ziemia,
wołaj jak w czasach "Potopu"
"Tarczą Narodu Polskiego
Jasnogórska Maryja".

Klemensie Dworzaku, apostołe Warszawy

Kazimierzowi Jagiellończykowi, wileński trubadurze

Najświętszej Pani

Stanisławowi Kostkowi, klerykowi z ziemi książąt mazowieckich ...

przybywaj z Kwirynału i powiedz braci swojej:

"do wyższych rzeczy jesteście stworzeni"

Andrzeju Bobolo, Książę Niezłomny męczenników z Podlasia

Dąbrówko-matko chrzestna polskiego Narodu

Mieszko, książę piastowski, pierwszy z krzyżem i orłem

Królu Smiały, Bolesławie-powróć z długiej pokuty witać następcę Stanisława

Błogosławiona Jadwigo, biała królowo na Akropolu Wawelskim

Królu Jagiełło - chrzestny Ojciec Litwy

Janie z Czarnolasu - z czterowiekowym polskim "Psałterzem Dawidów", śpiewaj go wciąż z nami

Książę Jakubie Wujku - czytaj światu w naszym języku twoją "Polską złotą Biblię"

Królu Zygmuncie - z kolumny na Placu Zamkowym zstąp z niej z krzyżem lecz bez miecza

Piotrze Skargo, polski Jeremiaszu z "Kazań Sejmowych" wznies ręce nad jasną przyszłością.

Kardynale Hozjuszu - znad Tybru przybywaj ze świętą Warmią na wiślański brzeg

Fryderyku - coś Polonezem przeszedł przez świat
Panie Moniuszko- zasiądź znów do organów z nowym
"Verbum Nobile".

Wojciechu Bogusławski - ojcze dramy i sceny polskiej,
aktorze!

Piękna pani Heleno Modrzejewska - wielka Polko i
artystko świata.

Sabało spod samiutkich Tater zagraj na gęśliczkach
na góralską nutę!

Mikołaju Koperniku, kanoniku z Fromborka, coś słońce
zatrzymał a poruszył ziemię

Mario Curie-Skłodowska: zatrzymaj śmierć atomową

Wzywamy was wszystkich Rejtanów

Konarskich

Koźłatajów

Stasziców

Małachowskich

Marsz, marsz Dąbrowski z ziemi włoskiej do Polski!

Generale Sowiński - przybądź z Reduty na Woli
znów się wesprzeć o ołtarz
Pański

Księżę Józefie Poniatowski - któremu Bóg powierzył
honor Polaków,

Zygmuncie Szczęsny Feliński - wygnany biskupie

Romualdzie Traugutcie - świetlany symbolu służby
Bogu i Ojczyźnie.

Naczelniku Kościuszeko, z Bartoszem spod Racławic
z tymi "co żywią i bronią",
wsłuchaj się w dzwony grodu
tylu insurekcji

Wzywamy was żołnierze ze wszystkich frontów czasu
wielkiego "potopu" II wojny światowej:
z Westerplatte i Monte Cassino
z Tobruka i Narwiku
z bitwy o Anglię i pod Lenino

Wzywamy was umęczonych z Pawiaka i Oświęcimia
Treblinki i Stutchofu
Mautchausen, Brzezinki,
Gusen i Dachau

Wzywamy was poległych na barykadach Warszawy
i tych w sutannach ze stulą na szyi

i chłopców z lasu
z Kampinosu i Palmir
i bohaterów Polski Walczącej
chłopców spod Arsenau i Alei Szucha
łączniczki z grypsami i sanitariuszkami
i was siostry sakramentki jak białe hostie
pod gruzami kościoła.

I Ciebie Krysztofie Kamilu Baczyński, żołnierzu-poeto
coś wzywał nas do walki miłością!

Wzywamy was wszystkich z kanałów Starówki i Żoliborza
z baszt Mokotowa i Woli okopów
z Powiśla
i was bohaterów getta

I Ciebie Januszu Korczaku ze swoją gromadką dzieci

I Ciebie Michale Kozalu w mitrze cierniowej biskupie
coś życie oddał w Dachau - za Koś-
ciół i Ojczyznę

I Ciebie Kardynale Auguście Hlondzie coś w testamen-
cie zostawił:

"zwycięstwo gdy przyjdzie
to będzie zwycięstwem Najświętszej
Maryi Panny"

i Ty Maksymilianie Kolbe, męczenniku kapłanie
w oświęcimskim pasiaku.

Rycerze Rzeczypospolitej

Zawiszo Czarny Sulimczyku

Zyndramie z Maszkowic i wszyscy z pól Grunwaldu,
Cecory Kircholmu, Buczyny, Beresteczka,
których lud prosty otoczył legendą i
pieśnią.

Z pól wszystkich wojen, z pól nad Bzurą
Rycerze Szarych Szeregów: Rudy! Zośko
i Alku!

Rycerze zawsze wierni, Obrońcy Maryi
Rycerze porywający Królestwo Boże.
I Ty Nieznany Bracie wszystkich Niezna-
nych,
których polne mogiły zaozały pługi i
czas nieubłagany.

Kordianie! skacz na koniu

jeszcze raz przez piramidę z bagnetów
na Placu Saskim!

/muzyka: Warszawianka/

Adamie Mickiewiczu - tułacz z "Księgami Pielgrzym-
stwa Polskiego"

Juliuszu Słowacki, "Królu Ducha"

Zygmuncie Krasiński z "Psalmami Przyszłości"

Norwidzie - Polski "Prometidionie"

Józefie Kraszewski - pisz odtąd "Nową Baśń" "Dzie-
ciom Starego Miasta"

Mario Konopnicka - przyprowadź dzieci "Z piwnicznej
izby" i tego "Jasia co niedo-
czekał"

Panie Prusie - przyjdź z Drzymałą i Slimakiem
na warszawską "Placówkę".

"Quo vadis" Panie Sienkiewicz? larum grają, do nas
przybywaj!

Janie Matejko - do Grunwaldu i Unii Lubelskiej
dołącz nowe płótno: Warszawski Plac
Zwycięstwa

Stanisławie Wyspiański, z "Nocy Listopadowej" i
"Warszawianki" przyjdź
"a to Polska właśnie!"

Angelli Roncalli, Janie XXIII - papieżu wielkich
Zesłań Ducha Świętego, przybywaj
na gody nowych, polskich Zielo-
nych Świąt.

Montini, Pawle VI, wielki pielgrzymie świata,
przybywaj ze Złotą Różą
dla Czarnej Madonny

Janie Pawle I - przybywaj, uśmiechnięty papieżu,
bez tiary.

Karolu Wojtyło, Janie Pawle II

przybyłeś do Polski witając słowami Norwida:

"do kraju tego, gdzie kruszynę chleba
podnoszą z ziemi przez uszanowanie
dla darów Nieba - tęskno mi Panie!
do kraju tego, gdzie winą jest dużą
popsować gniazdo na gruszy bocianie
bo wszystkim służą - tęskno mi Panie!
do kraju tego, gdzie pierwsze ukłony
są - jak odwieczne Chrystusowe wyznanie:
"Bądź pochwalony" - tęskno mi Panie!

Ciesz się Matko Polsko w zacne potomstwo płodna
Oto odwieczną drogą rzymską
z ziemi włoskiej do Polskiej
nadchodzą Traktatem Królewskim
na Plac Zwycięstwa w Warszawie

Razem

2 Pasterze

Sługa Boży dla Polaków - Kardynał Prymas

Sługa Sług Bożych Kościoła Powszechnego - Papież

Polak

Bogurodzico Dziewico

Matko Kościoła

Oblubienico Ducha Świętego - pełna łaski

Wejrzyj na tę Epifanię Piotrową na naszych oczach

Na oczach całego świata

I zobacz Twoje zwycięstwo "Niewiasto obleczona w
słońce"

M S Z A - DZIEJOW SIE ROZPOCZYNA

Synowi swojemu nas polecaj

Swojemu Synowi nas oddawaj.

/śpiew: Gaude Mater Polonia/

S p i s t r e ś c i :

I.	"TRIUMPHALIS DIES"	
1.	Proroctwa o polskim papieżu	7
2.	Wypowiedzi współczesnych o Janie Pawle II	15
II.	"ZWYCIESTWEM JEST WIARA NASZA"	
1.	Chrzest Polski	21
2.	Unia w Horodle	23
3.	Jasna Góra	24
4.	Śluby Jana Jazimierza	25
5.	Millenium Polski	27
III.	"TU ES PETRUS"	
1.	Na tej opoce zbuduję Kościół mój ..	31
2.	Paś baranki i owce moje	32
3.	Dzieje Apostolskie	33
4.	Quo vadis	35
5.	Zjednoczeni z całym Kościołem	37
6.	Pierwsza homilia Jana Pawła II w czasie Mszy świętej inaugura- cyjnej pontyfikat - 22 paździer- nika 1978 r. na Placu św. Piotra w Rzymie	40
7.	Pierwszy "Anioł Pański" Jana Pawła II	41
IV.	WIELKA INWOKACJA	
1.	Polski psalm dziękczynny	43
2.	W imię Trójcy świętej	44
3.	Szli święci przez Polskę	46